

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Pfv.III.20.886/2013/4.szám

A Kúria a dr. Horváth Klára ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Csákabonyi Beáta ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Budapest Környéki Törvényszék előtt 6.P.28.975/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.376/2012/5. számú közbenső ítéletével elbírált perében, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a dr. Bányai Gábor ügyvéd által képviselt Biztosító beavatkozott, a jogerős ítélet ellen az alperes által 9. és a beavatkozó által 8. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest és a beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek külön-külön 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg a 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen a közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2007. október 17-én az alperes fürdő előcsarnokában, a pénztár előtt elesett és a baleset következtében súlyos sérüléseket szenvedett. A helyszínen a felperest elsősegélyben részesítették, majd mentővel a ceglédi Kórházba szállították, ahol a röntgenvizsgálat alapján lábtörést állapítottak meg. Ezt követően a felperesnek további két műtétre volt szüksége és 12 hetet töltött a N-i Rehabilitációs Szakkórházban.

A felperes a keresetében a balesettel összefüggő vagyoni és nem vagyoni kárai megtérítésére kérte az alperes kötelezését arra hivatkozással, hogy az alperes a baleset megelőzési kötelezettségének nem tett eleget és ennek következtében csúszott el a felperes a nedves padozaton.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összegszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletének indokolása szerint a felperes nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének és nem bizonyította, hogy a vizes kövön csúszott el. A rendelkezésre álló iratok alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes sorsszerű megbetegedései miatt a jobb alsó végtag gyermekbénulás-következményes állapotában szenved, végtagja megrövidült, izomzata gyenge. A káreseményt megelőzően ízületi beteg volt, sokizületi gyulladásban, csonttritkulásban és magas vérnyomás betegségben, továbbá szívbetegségben is szenved. A balesettel érintett jobb lábának korábban ún. szalagos instabilitását is megállapították.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a közbenső ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes kártérítési felelősséggel tartozik a felperest 2007. október 17. napján a C-i Termálfürdőben ért balesettel összefüggésben keletkezett károkért. A másodfokú bíróság a közbenső ítélet indokolásában utalt arra, hogy a baleset bekövetkezésének módját kívül álló tanú nem látta, egyéb bizonyíték sem áll rendelkezésre. A másodfokú bíróság abból indult ki, hogy a káreseményt legpontosabban a károsult képes leírni, azt minden esetben azonos módon adta elő és a baleset bekövetkezésére tett előadásait cáfoló bizonyíték sem merült fel. A baleset az előcsarnokban következett be, ahol nem volt kizárható, hogy az ott közlekedő vendégek a vizet behordják és ezért a padozat vízzé vált. Ezt nem cáfolja az a tény, hogy sem a baleset előtt, sem azt követően nincs dokumentált eset az előcsarnokban történt elcsúszás miatt. Tényként állapította meg továbbá, hogy a baleset helyszínén az előcsarnokban a burkolat nem volt csúszásmentes, ezért a burkolat a vízzesség hiányában sem felelt meg a fürdők burkolatától általában elvárható csúszásmentességi követelménynek. A másodfokú bíróság elvárhatónak tartotta, hogy olyan helyen, ahol bizonytalan járású, mozgáskorlátozott vendégek is megfordulnak, az alperes a csúszásmentes felületről gondoskodjon. Az üzemeltetési szabályzat által előírt takarítás önmagában nem elégséges elvárható magatartás a fürdő üzemeltetője részéről, miként a csúszásveszélyre figyelmeztető táblák elhelyezése sem mentesíti az alperest a megcsúszásból eredő balesetek miatti kártérítési felelősség alól. Mindezek alapján a másodfokú bíróság az alperes kártérítési felelősségét megállapította a felperes balesetéből eredő károkért.

Az alperes és a beavatkozó felülvizsgálati kérelme a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú ítéletet helybenhagyó döntés meghozatalára irányult. Jogi álláspontjuk szerint a jogerős közbenső ítélet sérti a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében, a Pp. 163. §-ában, 164. §-ának (1) bekezdésében, 166. §-ában és a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat. A beavatkozó utalt a Pp. 3. §-a (3) bekezdésének megsértésére is. A

felülvizsgálati kérelmek szerint a másodfokú bíróság a bizonyítékokat indokolatlanul felülmérlegelte és tévesen állapította meg, hogy a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének eleget tett, mert nem volt bizonyított, hogy a felperes elesésekor a kövezet vizes volt; a bizonyítási terhet a másodfokú bíróság jogszabálysértően alkalmazta az alperes hátrányára.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályban tartását kérte.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős közbenső ítélet az alperes és a beavatkozó felülvizsgálati kérelmében megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

Az alperes és a beavatkozó felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A jogerős közbenső ítélet indokolása helyesen utalt a felperes kártérítési igényének elbírálására irányadó anyagi jogi szabályra, a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésére, amely alapján a kártérítési felelősség akkor állapítható meg, ha bizonyított, hogy a felperest az alperes jogellenes és vétkes magatartásával okozati összefüggésben károsodás érte. A felülvizsgálati kérelmek arra helyesen utalnak, hogy a baleset bekövetkezését, illetőleg annak körülményeit a felperesnek kellett bizonyítania, mert a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerint őt terheli a károsodásának és az ezzel okozati összefüggésben álló jogellenes magatartásnak a bizonyítása. Ennek figyelembevételével kellett a bíróságnak a baleset bekövetkezésének körülményeit a felperes előadása és a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján megállapítania. A „cáfoló bizonyítékok” hiányának csak a bizonyítékok egybevetése, együttes értékelése során van jelentősége, e bizonyítékok hiányából önmagában nem következik, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének eleget tett. A felülvizsgálati eljárásban ezért a Kúriának azt kellett vizsgálnia, hogy a baleset bekövetkezésének a felperes által állított és a kártérítési felelősség alapjául szolgáló körülményeit a bíróság a jogerős közbenső ítélet indokolásában a bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelésével állapította-e meg. E körben a felperes következetes előadását, a baleset helyszínét, a nem csúszásmentes padozat tényét, valamint a felperes állításától eltérő módon bekövetkezett balesetre utaló bizonyítékok hiányát együttesen értékelve nem tekinthető okszerűtlennek a másodfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a baleset a nedves padozaton elcsúszás folytán következett be. Megalapozottan jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre is, hogy az alperes a kártérítési felelősség alól magát kimenteni nem tudta. Az alperestől elvárható magatartás tekintetében kifejtettekkel a Kúria egyetértett. A bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, illetőleg logikátlan mérlegelésének hiányában

a jogszabálysértés megállapítására és a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs alap. A másodfokú bíróság a Pp.-nek a bizonyításra vonatkozó és a felülvizsgálati kérelmekben hivatkozott szabályait nem sértette meg, a jogerős döntés a bizonyítási teher megfelelő értékelésén alapul.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül hozott határozatával a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárási költségek viseléséről szóló rendelkezés a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg a felülvizsgálati illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. november 27.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

kúriai tisztviselő

HM